

til Skytteforeningerne og Gymnastikforeningerne. Det er jo kendeligt nok af selve Lovforslagets Tal, at Beløbene fortrinsvis gives til Gymnastikforeninger af forskellig Art, hvad enten det er Gymnastikforeninger, der er knyttet til Skytteforeninger, eller Gymnastikforeninger, der virker for sig; men det er alligevel et stort Nedslag, der er gjort. Der foreslaas i alt 73 700 Kr., medens der paa det sidst aflagte Statsregnskab ses at være brugt 167 000 Kr., det er altsaa en Indskrænkning med over Halvdelen af Beløbet. Jeg kan ikke rigtig se, om der under Idrætsbevillingerne ogsaa findes en Bevilling til Boksning, men hvis det er Tilfældet, vil jeg gerne have den ud. Jeg tror ikke, at det er en Idræt, som gør nogen Gavn, men at den tværtimod udvikler Følelser, som det er bedre at være fri for; jeg vil derfor gerne have denne Bevilling bort.

Jeg vil dernæst gøre en lille Bemærkning til den højtærede Trafikminister om Biler og Baner. Jeg vil haabe, at det Arbejde, man har for, kan føre til en Samvirken mellem Biler og Baner; thi er der nogetsteds, hvor vor Samfundsøkonomi trænger til Samvirke, er det her. Det er jo nær ved at blive saadan, at for det Gods, som Banerne med Lethed kunde besørge, maa der betales en Gang til for at faa det besørget gennem Bilerne, saaledes at der er et dobbelt Arbejdsredskab i Bevægelse med Tog, Dampskib og Biler, hvor mindre kunde gøre det. Det giver en daarlig Samfundsøkonomi, og det var jo egentlig en god Samfundsøkonomi, vi skulde have.

Til Slut vil jeg gøre den Bemærkning, at vi er jo inde i en økonomisk Vintertid med Snefog, Kulde og korte Dage. Det bliver sikkert ingenlunde let at komme igennem denne økonomiske Vintertid. Jeg vil haabe, at det danske Folk alligevel maa have Sundhed nok til ogsaa at gaa igennem en saadan økonomisk Vintertid. Jeg vil haabe, at hver paa sin Plads maa gøre sit Arbejde, selv om det i Øjeblikket maa øves under trange Kaar — og det maa det for mange —, paa en saadan Maade, at vi kan arbejde i det sikre Haab, at efter Vinter kommer Vaar. Det gør der ogsaa for Folkeslagene. Naar de har kæmpet sig igennem en Vintertid og gjort det med Udholdenhed og Styrke, skal det nok vise sig, at der kommer en Dag, da Frugterne kendes, saaledes at man, naar det økonomiske Vaarbrud kommer, kan bruge det gamle latinske Ord om Smerterne, der er gennemgaaet: Dette vil det en Gang glæde at erindre.

Korsgaard: Det er jo en Finanslovbehandling, der finder Sted, og som med Afbrydelser har fundet Sted, siden Rigsdagen kom ind. Jeg tror nu imidlertid at turde sige, at Finanslovdebatten som saadan for Tiden ikke just er det, der i særlig Grad har Tingets Interesse. I øvrigt vilde det ellers være naturligt, synes det mig, i højere Grad, end sket er, ved en Finanslovdebat at komme ind paa det finansielle.

Alle vil jo vide, at Finansloven er delt i en Formueparagraf og i et Driftsregnskab. Jeg maa sige og har sagt det gentagne Gange, at Formueregnskabet som saadant ikke i særlig Grad har min Interesse. Efter den Opstilling, som man nu en Gang har, skulde Formueparagraffen for saa vidt være affattet saaledes, at Balancen paa den afgjort ikke har saa stor Interesse, den er snarere et Udtryk for, hvorledes man har anvendt sine Penge, hvorimod Driftsbudgettet anderledes har Interesse.

Med Hensyn til Formueparagraffen er der dog, foranlediget af de særlige Forhold, hvorunder vi befinder os, to Ting, som jeg gerne vil udtale mig en lille Smule om. Det er Ting, som hver for sig har givet Anledning til, at der er fremsat Lovforslag om dem, nemlig det konservative Folkepartis Forslag om, at en Del af Valutaskatten skal eftergives, og Venstrepartiets Forslag om, at Motoromsætningsskatten skal overføres til Kommunerne. Det kunde under andre Forhold sikkert være naturligt at afholde sig fra at kommentere disse Lovforslag nu, idet det vilde være naturligt at gøre dette ved Lovforslagenes Behandling, men da der er meget, der tyder paa, at det er usikkert, om disse Lovforslag med det allerførste kommer til Behandling, synes det mig dog naturligt her at knytte nogle Bemærkninger til dem.

Om det af det konservative Folkeparti fremsatte Lovforslag har jeg allerede udtalt mig, men senere er der saavel fra Partiet Venstre, fra det radikale Parti som specielt af Finansministeren fremsat Udtalelser derom. De to Partier, Venstre og de Radikale, er, saa vidt jeg forstaar, enige i, at Pengene ikke bør blive i Statskassen, men de er paa den anden Side ikke enige med det konservative Folkeparti i, at de saa rettelig bør gives tilbage til dem, der betaler dem. Jeg maa angaaende de to Partiers Stilling, gaaende ud paa, at denne Indtægt skulde anvendes til en Nedsættelse af Fragterne, for en Gangs Skyld give Finansministeren Ret. Det forekommer mig, at det er en besynderlig Ting at anvende en Indtægt, som faas en Gang for alle, til en Nedsættelse,